

Ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς τραπέζης ὑπῆρχε μικρὸν γελοιογραφικὸν σχεδιογράφημα, παριστῶν τὸν Μάκαρτ ὡς Παπαγέρον μὲ κλειθρὸν εἰς τὸ στόμα παρὰ τοὺς πόδας νεαρᾶς γυναικὸς μὲ τὰ γνωστὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Λίνδας. Τὸ βάθος χρωματισθὲν διὰ καθιζημάτων τοῦ καφέ ἐνεποίει πολλήν ἐντύπωσιν.

— Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ πάρω; ἀνεκράξα ἐνῶ ἀπεπειρώμην ν' ἀνεγείρω τὴν στερεῶς καθηλωμένην μαρμαρίνην πλάκα.

— Μὲ συμπάθειο, κύριε καθηγητά, εἶπεν αἴφνης ὁ διαβαίνων ὑπηρέτης τοῦ καφενεῖου βλέπων ἄρπαξας κηλίδας καὶ σταγόνας καφέ ἐπὶ τοῦ μαρμάρου.

Καὶ πρὶν ἢ ἀποτελειώσῃ τὸν λόγον ἀπέμαξε διὰ τοῦ ὑπὸ μάλης μάκτρου τὸ μόλις λαβὸν ὑπαρξίν σχεδιογράφημα.

Ἄφῃκα κραυγὴν ὀδύνης!

Τὸ πᾶν εἶχεν ἐξαφανισθῆ, ἐνῶ ἐγὼ ἤμην ἔτοιμος νὰ ταξειδεύσω μὲ ὄλην ἐκείνην τὴν μαρμαρίνην πλάκα εἰς Βερολίνον.

Οἱ ἄλλοι δύο ἐγέλων ἐνῶ ἐγὼ διερρηγνυόμεν ἔξ ὀργῆς.

Οὕτως ἀπώλεσα ἐν πολῦτιμον αὐτόγραφον ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Μάκαρτ.

P.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῆς διατρήσεως τοῦ Παναμαῖ ἑταιρεία ἐδημοσίευσεν ἔκθεσιν, καθ' ἣν μέχρι μηνὸς Ἰουλίου εἶχεν ἀποτελεσθῆ μόνον τὸ ἐβδομηκστὸν μέρος τῶν ἐργασιῶν, ἐν ᾧ συγχρόνως ἐδαπανήθη τὸ ἕκτον μέρος τοῦ κατ' ἀρχὰς προϋπολογισμένου κεφαλαίου πρὸς ἀγορὰν μηχανῶν καὶ παντοειδῶν ἐργαλείων. Ἐν Σουεῖ διωρῦθησαν ἐν συνόλῳ 77,000,000 κυβικῶν μέτρων, ἐν Παναμαῖ πρέπει νὰ διωρυχθῶσι περὶ τὰ 110,000,000. Ἐν Σουεῖ διήρκεσαν αἱ ἐργασίαι δέκα ἔτη, ἀλλὰ περὶ μὲν τὰ τέλη τοῦ ὀγδόου εἶχε τελειωθῆ μόλις τὸ τρίτον τῶν εργασιῶν, τὰ δὲ ἄλλα δύο τρίτημῶρια συνετελεσθησαν ἐν μιᾷ διετίᾳ. Ἡ ὄλη δαπάνη ἐν Παναμαῖ θὰ ἀνάβῃ εἰς 120,000,000 δολλαρίων· θὰ ἐγκαινισθῆ δὲ ἐπισήμως ἡ διώρυξ τῆ πρώτῃ Ἰανουαρίου 1890. Εἰκοσκασιχίλιοι ἐργάται ἐκ τῶν νήσων Καριβέθ ἐκτίσαν ἀπὸ τοῦδε πόλιν ἰδίαν, ἀπολαμβάνουσι δὲ ἕκαστος δύο δολλάρια τῆς ἡμέρας.

Παράδοξος διεθνῆς συνέντευξις ἐγένετο ἐσχάτως, λέγει γερμανικὴ ἐφημερίς, ἐπὶ τίνος σημείου ἔνθα συνάπτονται τὰ γερμανικὰ, ἐλβετικὰ καὶ γαλλικὰ σύνορα. Μεταξὺ τοῦ ἀλσατικῦ χωρίου Πρεττερσάουζεν, τοῦ ἐλβετικῦ Βεουρνεβερσίν καὶ τοῦ γαλλικοῦ Ρεχεζὺ ὑπάρχει ἐπὶ ὑψώματος λίθος, ὅστις χρησιμεύει ὡς σημεῖον ἐν ᾧ συναντῶνται τὰ τρία σύνορα. Ἐγκαυθὰ οἱ διδάσκαλοι τῶν τριῶν ἐκείνων γειτονικῶν χωρίων ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰς γυναῖκάς των συνήλθον εἰς συμπόσιον. Ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος λίθου ἐτοποθετήθη τρίπους τραπέζα, ἐπ' ἧς παρετέθη ἄφθονον γεῦμα, παρὰ δὲ τὴν τράπεζαν ἔλαβε θέσιν ἕκαστος

διδάσκαλος μετὰ τῆς συζύγου του καθήμενος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὲνῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος του. Εἰς τὸ συμπόσιον οἱ δαιτυμόνες ἔφερον ἕκαστος οἶνον τῆς ἰδίας πατρίδος, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς τραπέζης ὑπῆρχε μικρὸς στύλος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Διεθνῆς σύλλογος διδασκάλων. Οὕτω ἔπιον ἕκαστος ὑπὲρ εὐημερίας τῆς πατρίδος του, παρέμειναν εἰρηνικῶς διασκεδάζοντες μέχρις ἐσπέρας, καὶ ἀπεχωρίσθησαν χωρὶς ὁ εἰς νὰ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ γείτονος.

Γάλλος τις ζήσας ἐν Ἀλγερίᾳ, διεβεβαίω ἐσχάτως ὅτι εἶδεν ἐξημερωμένον λέοντα ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους συνήντα τις ἄλλοτε πλησίον πολλῶν Ἀράβων ἀρχηγῶν, τοσοῦτον ζηλοτύπως μεριμνῶντα περὶ τοῦ τέκνου τοῦ κυρίου του, ὥστε οὐδεὶς διενικιδύευσεν νὰ τὸ πλησιάσῃ, ὡσάντις ἐκοιμάτο ὑπὸ τήνπροστασίαν τοῦ θηρίου.

Ὁ θαλάσσιος ἀήρ ἐν τῷ οἴκῳ. Ὁ ἀνωτέρω τίτλος φαίνεται λίαν περιεργος, καὶ ὅμως δυνατόι τις ἀπλούστατα νὰ κατασκευάσῃ ἐν τῷ δωμάτιῳ του, ὑποθέτομεν, ἀτμοσφαιρὰν οἷαν ἀναπνεύει ἐπὶ τῆς θαλάσσης, διὰ τῆς ἐξῆς συνταγῆς: Λαμβάνομεν 10 ὄγκους ὀξειδωμένου ὕδατος, περιέχοντος ἐν ἑκατοστὸν αἰθέρο; πλήρους ὀξάνιου, κεκορεσμένου ἰωδίου καὶ περιέχοντος δύο καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν μαγειρικοῦ ἄλτους. Ἀφίνομεν νὰ διαχυθῆ ἡ διάλυσις αὕτη εἴτε διὰ μέσου ἀτμῶν ὕδατος, εἴτε εἰς λεπτάς σταγόνας πρὸς 126 γραμμάρια περίπου τὴν ὥραν. Οὕτως ἀποκτᾷ τις θαλάσσιον ἀέρα λίαν εὐάρεστον καὶ ὑγιεινότατον, ἀποδιώκοντα τὰ μολύσματα, οὐτινος ἢ χρήσις ἔσται πολῦτιμος εἰς τὰ ξενοδοχεῖα.

Παιδικὴ λογικὴ:

— Μαμά, γιατί ἔχεις ἄσπραι τρίχες;

— Ἐξ αἰτίας σου, παιδί μου· γιατί κάθε μέρα μὲ στενοχωρεῖς καὶ μὲ λυπεῖς.

— Μὰ τότε, μαμά, καὶ ἡ γιαγιά ποῦ ἔχει κάτασπρα μαλλιά;... Πόσο θὰ τὴν ἐλυπούσες καὶ σὺ ὅταν ἦσουν μικρή, αἱ!

— Σᾶς φέρνω τὸ σκυλί ποῦ ἐχάσατε.

— Ἄ, τὸ ἤυρατε σεῖς;... εὐχαριστῶ.

— (Μετὰ μικρὰν σιωπὴν). Τώρα τὰ ἔβρηθιά μου...

— Πῶς; βρεθῆναι γιὰ αὐτὸ τὸ σκυλί; Τότε δόστε 'σὲ μένα καλλίτερα τὰ ἔβρηθια καὶ κρατήστε σεῖς τὸ σκυλί.

Δύναμις τῆς συνηθείας.

Ὁ κύριος Μ. ἰατρός, τρώγει σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἐσπέραν αὐγὰ τηγανιτὰ εἰς 'μάτια. Ἐπὶ τέλους ἀηδιάσας λέγει μίαν ἡμέραν εἰς τὴν σύζυγόν του νὰ μαγειρεύσῃ ἄλλο τι, διότι ἐδακρήθηε κάθε βράδυ αὐγὰ.

Τὴν ἐπομένην ἐσπέραν ἐπιστρέψας οἶκαδε:

— Τί θὰ φάμε ἀπόψε, Φανή; ἐρωτᾷ τὴν σύζυγον.

— Αὐγὰ τηγανιτὰ, ἀπαντᾷ ἐκείνη.

— Πῶς; Αὐγὰ τηγανιτὰ πάλι; Μὰ αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται. Καὶ ἀρπάσας τὸν πῖλον τοῦ ὀρμᾶ εἰς τὸ πρῶτον καλὸν ξενοδοχεῖον.

— Τί ἀγαπᾷ ὁ Κύριος; λέγει ὁ ὑπηρέτης παρουσιάζων αὐτῷ τὸν κατάλογον.

— Δόστε μου σὲ παρακαλῶ αὐγὰ τηγανιτὰ, 'μάτια.